

opfattet den ærede Finanzministers Foredrag urigtigt, meente han, at man ikke i Stenderne var kommen til det Resultat, at nogen Bessatning af Fabrikdrivende paa Landet skulde finde Sted. Det forhold sig dog ikke ganske saaledes; thi i Viborg Stenderforsamling, hvor jeg stillede et Amendement i den Retning, blev dette netop vedtaget med 46 Stemmer mod 1, altsaa saa godt som eenstemmigt. Man var kun i Uvisshed om, hvorledes man skulde faae en sikker Norm, hvorefter man kunde sikkert ramme Bessatnings Gjenstandene, og den Hensigt, at Vedkommende paa Troe og Love skulde opgive deres Formue, forblev i Mindretallet ved Afstemningen. Man har altsaa kun, som sagt, befundet sig i Uvisshed med Hensyn til Normen; men det troer jeg nu ikke længere kan byde nogen Vanskelighed, da der ere flere Skatter, som lignede paa Fabrikanter paa Landet efter de bestaaende Egningsmaader, og jeg seer derfor ikke, hvorfor man ikke ogsaa kan benytte dem ved Nærstående. Det var dernæst et Punkt, jeg vilde berøre, det nemlig, hvorvidt man med Frie har lagt en saa stor Skat paa Kjøbstæderne. Jeg troer dog, at Kjøbstæderne, de occuperede maaskee endog meer end de ikke occuperede, ved Krigen have havt en forøget Erhverv, regnet forholdsvis ligeoverfor Landet. Dog, Underføgelsen heraf er en Specialitet, vi nærmere komme ind paa ved Sagens fortsatte Behandling. Men jeg troer ligesaa titide at burde lægge paa Sinde, at det er en aldeles uheldig Maade, paa hvilken man vil drage Kjøbstæderne ind i Bessatningen, ved at lægge hele denne Skat over paa Næringen. Bessatningen paa Næringen er næsten en Slags Plyndring; thi man seer ved den kun paa Omfanget af en Mand's Bedrift, uden at see hen til Udbyttet deraf. Jalouise og mange andre lidet priselige Motiver komme sædvanligvis derved i Betragtning, saa at det rette Princip, som bør fastsættes for en saadan Bessatning, derved tabes af Sigte. Jeg vil tillade mig at oplyse, at ogsaa dette blev ved Behandlingen i de jydske Stænder anerkendt, idet et Amendement, jeg dengang tillod mig at stille om, at hele Bessatningsbeløbet i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn — thi Hovedstadens særegne

Forhold havde man troet i Viborg at maatte lade udenfor Behandlingen — blev at udrede efter Formue og Leilighed, hvilket ogsaa vedtoges med 26 Stemmer mod 21.

Der er endnu en Bessatningsbranche, som man vel ved denne foreløbige Betragtning ikke har dvælet noget ved, men som dog angaaer et meget vigtigt Bessatningsprincip, nemlig Maaden, hvorpaa Embedsmand beskattes, og troer jeg, man heller ikke i den Henseende bør undlade at see et Dieblit hen til, hvad der af Folkerepresentationen derom tidligere er blevet saa at sige vedtaget, idet der nemlig i 1848 blev af en Godseier i den jydske Stænderforsamling stillet og af Forsamlingen med 32 Stemmer imod 14 antaget et Forslag om, at Embedsmændene skulde beskattes efter en noget høiere Maalestof for de høiere gagerede, saaledes, at af Indtægterne fra 1,600 til 3,000 Rbdlr. svarede en Ottendedeel og allerede af hvad der overstiger 3,000 Rbdlr., en Fjerdedeel. Jeg troer, at naar man gjør sig bekendt med Forhandlingerne om denne forhøiede Bessatning, da vil man finde, at de derimod fremsatte Indvendinger ikke havde stort at betyde, idet der nemlig, naar denne forhøiede Krigsskat fradrages af dem, som have 4,000 Rbdle. i Indtægt, dog bliver saa rundeligt tilbage, at der vel kunde være Foie til ved en Bessatning, som er saa haard at tilveiebringe for de Næringsdrivende, at lade Embedsstanden komme til at svare en saadan rigeligere Deel. Endnu til Slutningen vil jeg ogsaa bede bemærket med Hensyn til Bessatningen af faste Eiendomme ved Forøgelse af Bygningskatten i Kjøbstæderne, at man der vist bør overveie, at der ere væsentlige Grunde, som netop tale for, at en saadan Bessatning saa at sige slet ikke burde finde Sted. Det er nemlig ganske vist, at Krigen har havt en saa nedtrykkende Indflydelse paa Eiendommene's Værdi, at allerede derved, om man saa vil, en vis Bessatning har fundet Sted, det vil sige, vel ikke ved at lade fremkomme Indtægt for Staten, desværre det er ikke saa, men ved at fremkalde en Tilstand, der har betydeligt forringet Værdien af de Gjenstande, hvoraf Skatten skal tilveiebringes; og naar nu hertil føies den forringede Ind-